

Интервју: Епископ липљански владика Теодосије из манастира Дечани на Косову, након посете САД

МИСИЈА СПЦ У САД ДОНЕЛА ОХРАБРЕЊА

Једина институција која је остала са својим народом делећи његову судбину на Косову и Метохији је СПЦ. Недавно је делегација наше СПЦ са Космета боравила у САД, тим поводом разговарамо са Епископом Теодосијем из манастира Дечани на Косову и Метохији.

Владика Теодосије

Сведоци сте великог страдања српских светиња на Космету последњих година. Да ли постоји нада да се обнове порушени манастири и цркве?

Обнова порушених цркава и манастира представља приоритет Српске Православне Цркве. Тај став је изражен на више састанака Св. Архијерејског Синода СПЦ и Косовско-метохијског одбора Светог Архијерејског Сабора чији смо чланови Епископ Артемије и ја. Одлуком Св. Синода и Његове Светости Патријарха Павла, од 24. марта 2004. године, да се потпише Меморандум о обнови српских православних цркава на Косову и Метохији, учињен је значајан корак у отпочињању процеса обнове. Недавно сам, по налогу Његове Светости Патријарха Павла, присуствовао са епископом будимљанско-никшићким Јоаникијем, почетку експертске мисије УНЕСКО при храму Богородице Љевишке у Призрену, а такође сам и као члан Комисије за спровођење Меморандума учествовао на првој заједничкој седници на којој су се Савет Европе, Црква, Министарство културе из Београда, УНМИК и Привремене институције Косова обавезале да ће обнова почети у врло кратком року и да све што је порушено мора бити обновљено.

И поред тога што је Манастир Високи Дечани за време рата пружао уточиште разним људима,

па и многим албанским породицама, у најновијим прошло-годишњим нападима ни овај манастир није био поштеђен од албанских терориста?

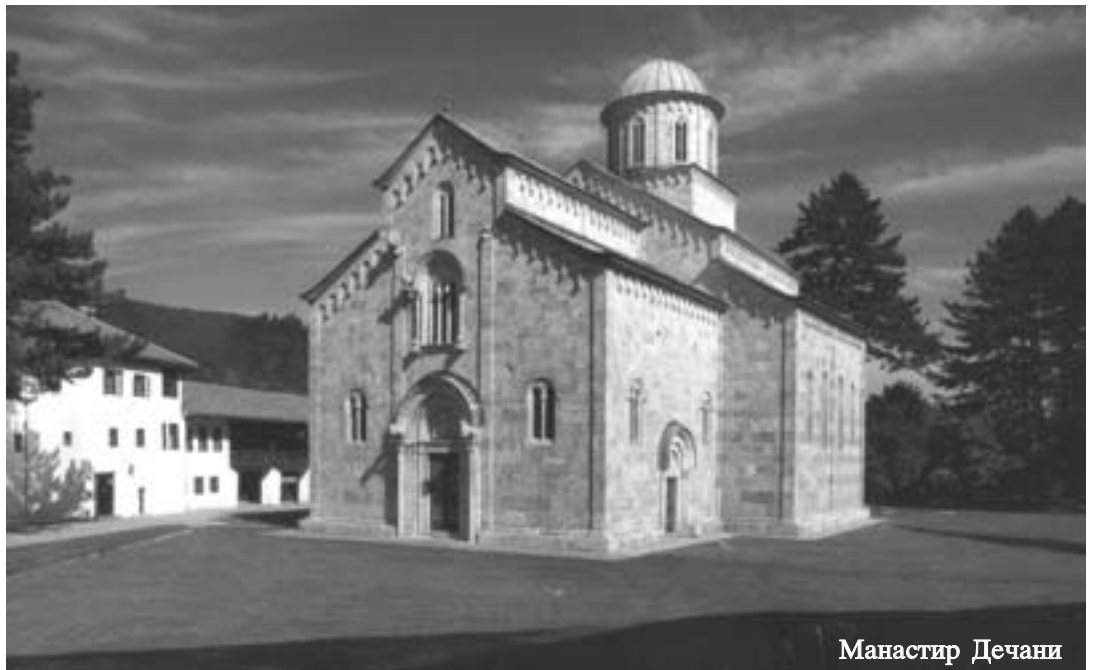
Манастир Дечани је већ три пута био нападан од стране албанских екстремиста након завршетка рата. Имали смо два минобацачка напада 2000. године (у фебруару и јуну), а напад гранатама се поновио и током мартовског погрома, у ноћи 17. марта 2004. године. Захваљујући Божијој заштити и молитвеној помоћи нашег заштитника Св. Краља Стефана Дечанског, ни у једном од тих напада манастир није оштећен нити је ико повређен. Осећамо велику благодарност Господу и Његовом Светом угоднику што су нас сачували у ово тешко време. Жао нам је што су албански екстремисти и поред помоћи коју смо пружали њиховом народу за време рата и даље спремни на дела насиља. За њих се молимо Господњим речима: "Боже, опрости им јер не знају шта раде."

У каквим условима живи монаштво у вашем манастиру и монаштва других светиња широм Космета?

Тренутно је на Косову и Метохији 13 живих монашких заједница. Живот монаштва се разликује од дела Косова и Метохије у коме се манастири налазе. Најтеже је у Метохији, од Девича, Гориоча преко Патријаршије, Дечана до Зоћишта и Арханђела. Већ више од пет година немамо елементарну слободу кретања и сигурност и наша будућност је потпуно у рукама Господњим. Око ових манастира нема више српског становништва и опстајемо искључиво захваљујући помоћи међународних снага КФОР-а и појединих међународних пред-

ставника и пријатеља. Но, и поред тешких услова живота трудимо се да одржавамо свој свакодневни монашки живот и вршимо редовна богослужења. У Дечанима активно раде наша иконописачка и дуборезачка радионица, обављају се редовно пољски послови уз заштиту војних снага. Најтеже је тренутно у манастирима Девич и Св. Арханђели који су до темеља уништени у прошлогодњим нередима, али у које се монаштво одмах вратило и почело обнову на згариштима својих светиња. Посебно херојство показују монахије из Девича које су потпуно изоловане и које поред свих тешкоћа полако обнављају светињу Св. Јоаникија Девичког опстајући на "месту страшном"

радно способно становништво и даље је у прогонству због непостојања основних безбедносних услова и немогућности да се добије запослење, пошто су Срби истерани након рата из скоро свих фирми и јавних служби. Посебно тешко ће ићи повратак у градске средине где су Албанци окупирали српску имовину и не показују спремност да је врате и омогуће повратак својих дојучерашњих комшија. Срба готово нема у косовско-метохијским градовима, осим на северу Покрајине где су се Срби одржали у компактним срединама. Повратак ће свакако највише зависити од безбедности и решености међународне заједнице да спроведе Резолуцију 1244 Савета безбедности УН.

Манастир Дечани

сведочећи веру у Господа Христа.

Какве су могућности нормализовања живота на Космету као и повратка Срба на своја огњишта?

Остајемо оптимисти у погледу повратка нашег прогнаног народа. Више од 200.000 Срба је и даље ван својих домова, а према проценама на Косову и Метохији је остало нешто преко 100.000 људи који живе у двадесетак што већих, што мањих енклава. Повратак у неке руралне средине већ је започео иако број повратника једва премашује пар хиљада, већином старијих људи. Млађе,

Да ли је тачно да се неколико италијанских војника крстило у манастиру Дечани?

У манастиру смо крстили само једног италијанског војника, припадника падобранских јединица, који је био на служби у снагама КФОР-а. Он је још од раније показивао интересовање према Православљу и од срца је донео одлуку да постане члан наше Цркве. Међутим, одржавамо везе за још неколико пријатеља из Италије који показују живо интересовање за Православље и

Наставак на страни 6